
NIEPRZEBUDZONY (1) *part praet pass pf*

I sg m nieprzebudzonym.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w. (z Cn) s.v. przebudzić.

W funkcji przymiotnika: Z którego nie można się zbudzić:

Wyrażenie: »sen nieprzebudzony« = śmierć; altissimus a. arctior a. ferreus a. inexcitabilis a. laethaeus somnus Cn: Roświeć moje ciemności swym nieogarnionym światłem/ ábych nie záfnał ínem nieprzebudzonym KochPs 18.

Cf PRZEBUDZONY

AW